

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

mnium rerum satietas est, ut rectè dixerit, Sapientissimus mortalium: Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Eccles. 1. v. 2.

Interim hoc solatium nobis restat, quod in cœlo Christum, & in Christo visuri sumus, *summam Majestatem*, quoniam Sol & clypeus est Dominus, Psal. 84. v. 12. *summam utilitatem*, omnia enim secum Dominus donabit, Rom. 8. vers. 22. *summam jucunditatem*, nempe abundantiam gaudiorum, cum vultu ejus. Psal. 16. v. ult.

2. *Ratione exultationis*, Et gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.

Plutarchus recenset de muliere quadam Lacedæmonica, quod filium è prælio remanentem, & de vulnere pedis conquerentem his verbis erexerit: *Fili, si memineras virtutis, haud dolebis.*

Multò æquius nos dicere poterimus: ô afflicte Christiane, *si memineras promissionis Christi, haud dolebis!* gaudium enim, quod sequetur, erit æternum, quo plenissimè ex-

saturatus, cum Josepho dicere poteris: Oblivisci me fecit Deus, omnium laborum meorum. Gen. 41. v. 51.

3. *Ratione perfecta cognitionis*. Et in illo die non interrogabit me quicquam, ait Christus. In hoc mundo plerumque filii hujus seculi prudentiores sunt, filiis lucis, Luc. 16. v. 8. Sed in futura vita Dominus electos suos tantâ sapientiâ & cognitione repleturus est, ut omnia sciant & intelligant, quæ in hoc mundo oculus non vidit, auris non audivit, nec in cor hominis ascenderunt, 1. Cor. 2. v. 9. Non enim docebit ultrâ vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me, à minimo eorum, usque ad maximum, dicit Dominus. Jer. 31. v. 34. Ad hoc cœleste gaudium, & perfectionem hanc evchere nos dignetur DEUS ter Opt. Max. per Dominum & Salvatorem nostrum Jesum Christum!

Amen, Amen.

* * *

Dominica Cantate.

Evangelium Ioh. 16. v. 5. --- 15.

EXORDIUM.

CUM DEUS ter Opt. Max. peculiare fœdus pacturus esset cum Abrahamo, sacrificium ejus incendebat, & apparuit clibanus fumans, & lampas ignis transiens inter divisiones illas. Gen. 15. v. 17.

Hæc historia Allegoriam nobis subministrat.

Peccata nos & Deum nostrum dividerant, Esa. 59. v. 2. Sed per Christum inimicitia sublata, & inter Deum & homines novum fœdus ininitum est. Jer. 31. v. 31. ut gratificati simus in dilecto, Eph. 1. v. 6. & offerre possimus sacrificia in iustitia, quæ placebunt

Domino, sicut in diebus antiquis, & sicut in annis prioribus, Mal. 3. v. 4. quod comprobatur charitas Dei, quæ diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis, Rom. 5. v. 5. qui quasi inter utramque partem transivit, velut flamma amoris cœlestis, & illud ratum iussit, quod Christus per abitum suum ad Patrem acquisivit, & discipulis suis multis modis promissit, sicut in specie audimus in Evangelio prælecto, in quo eos promissione hæc erigit, inquiens: Expedit vobis, ut ego vadam.

Si

Si enim non abiero, paracletus non veniet ad vos. Si autem abiero, mittam eum ad vos, & sic consequenter.

Proinde præsens Evangelium, justum locum, quoad anni tempus, occupat: Concludit enim q̄. festū Paschatos, & præparat ad Pentecosten, ubi de visibili Spiritus S. effusione prædicare solemus, qui in ignis specie Apostolorum linguas occupavit, & adhuc hodie in corda fidelium mittitur, velut spiritus adoptionis, in quo clamamus, Abba, pater. Rom. 8. v. 15.

Nos absq; ulteriori præfatione ipsā Evangelii tractationē accessuri, discemus ex ipso:

I. Ἀγγελιαγωγίας sive notitiam nostri.

II. ἀγγελιαγωγίας, sive notitiam Christi.

J. J.

Exegesis.

Quemadmodum ultima parentum verba, quæ proximè ante beatum suum ex hoc mundo discessum, ad liberos loqui amant, plerumq; accuratā animadversione digna sunt: Sic etiam Servator noster piētissimus, proximè ante passionem & mortē suam ad discipulos & Apostolos suos egregiam concionem valedictoriam habuit, quæ semper in Ecclesia plurimi facta est: unde quoq; Majores nostri inducti fuerunt, ut eam plurimā ex parte, secundum seriem partiti sint in singulas ferè Dominicas, inter festum Paschatos & Pentecostes interjacentes. Sicut etiam præsens Evangelium ad illam pertinet, in quo Servator noster Apostolis suis, verbis solatio plenissimis de passione & morte sua concionatur, eamq; abitum ad patrem appellat, & simul ostendit, quantam hinc utilitatem expectare debeant; per hunc enim sese ipsis impetraturum esse Spiritum Sanctum, ut eorum

Consolator in calamitate, Doctor in ruditate, & ductor in veritate esse debeat.

Der Sie in Trübsal trösten sol
Und lehren GOTT erkennen wol /
Und in der Wahrheit leiten.

Ad Ἀγγελιαγωγίας, sive notitiam nostri perdiscendam occasionem habemus, quando perpendimus:

I. *Abitus Christi denunciationem.* Nunc autem, inquit, vado ad eum, qui misit me, quo ipso intelligit:

1. *Abitum passionis.* Quemadmodum enim Pontifex summus V. T. anniversariè semel sanctuarium ingredi & populum Deo expiare tenebatur, Exod. 28. v. 29. Sic etiam Christus ceu verus Novi Testamenti summus Sacerdos, semel sancta intravit, æternā redemptione repertā, Hebr. 9. v. 12.

Quod si itaque cum Davide conquere- ris: Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & sicut onus grave gravatæ sunt, super me, Psal. 38. v. 5. recordare abitus hujus Christi, & requiem animæ invenies, Col. 1. v. 14.

2. *Abitum resurrectionis,* tertio enim die è sepulchro resurgens produit, velut victoriosus triumphator, qui destruxit mortem, & illuminavit vitam & incorruptionem. 2. Timoth. 1. v. 10. Omnia enim in nostri gratiam facta sunt, *Meum est, quod cecidisti, meum est, quod resurrexisti*, ait Augustinus: Nos ad imitationem ejus dicamus:

Membrum tuo sum corpore,

Sustentor hoc honore:

Nos non valet sejungere,

Horrenda mors dolore:

Si mors rapit, rapit tibi,

Est vita parta nam mihi,

Perpes tuo cruore.

Tu